

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hónapra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT, Király-utca 4. sz.
 Az arany hajó szállodával szemben.
 haván az előfizetések és a lap székhelyére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT, Király-utca 1-30 szám
 I. EMELET

hová a lap szerkesztési részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adandók

Hirdetvések

a kiadóhivatalban vétetnek 15

Bánffy mosakodása.

Pécs, 1895. május 7.

Bánffy báró meghozta Bécsből az elégtételt a külügyminiszter által történt csufos meghurcoltatásért, megengedték neki, hogy a magyar országgyűlésen nyilatkozhassék a pápai nuncius magyarországi szereplése tárgyában közte és Kálnoky közt történt jegyzékváltásról.

Bánffy ragyogó ábrázattal zónázott vissza Budapestre s már tegnap Apponyi Albert interpellációjára adott válaszában megtette nevezetes nyilatkozatát. Felolvasta, mert a mi miniszterelnökünk nagyon szeret olvasni, Kálnokyhoz intézett jegyzékét, melyben a nuncius látogatásában Magyarország belügyeibe való avatkozást lát s megpendíti az eszmét, hogy e tárgyban lépéseket kellene tenni a római kuriánál. Felolvasta Kálnoky válaszát is, melyben ez természetesen csak azt feleli, hogy Bánffy általánosságban tartott vadaszkodása alapján állást ez ügyben nem foglalhat, de ha Bánffy közli vele azokat a tényeket, melyekkel Agliardi Magyarország belügyeibe jogtalanul beleavatkozott, akkor ezekre támaszkodva megteszi a szükséges felszólalást a szentszéknél.

Eddig Bánffy nyilatkozata teljesen megegyez a külügyminiszter félhivatalosának demontijével, mert ebben is az volt állítva, hogy Kálnoky kész volt a szentszéknél lépéseket tenni, ha Bánffy konkrét adatokat bocsát rendelkezésére.

Most következik aztán a mosakodás Bánffy részéről, melyből hogy ez utóbbi tisztán került-e ki, annak megbirálását az olvasó józan ítéletére bizzuk.

Azt mondja ugyanis válasza további folyamán a mi fenomenális miniszterelnökünk, hogy ő Kálnoky jegyzékére második válaszát már április hó 27-én felküldte Bécsbe, ezt azonban már nem merte felolvasni, valószínűleg mert abban is épp oly kevésbé van nyoma a Kálnoky által kívánt konkrét adatoknak, mint Apponyinak erre vonatkozólag tett kérdésére adott válaszában, hisz teg-

nap is csak azt jelentette ki, hogy csupán általánosságban nyilatkozhatik.

Pedig hát Bánffy ezen második jegyzékének elhallgatott tartalmán fordul meg annak a kérdésnek eldöntése, melyik miniszternek van igaza, mert ha Bánffy ebben a második jegyzékben csakugyan bocsátott Kálnoky rendelkezésére olyan adatokat, melyek igazolják, hogy Agliardi a mi belügyeinkbe avatkozott, akkor Bánffynak van igaza abban, hogy ő az április 27-én közölt adatok alapján május 1-én abban a hitben lehetett, hogy a külügyminiszter által ez esetre kilátásba helyezett felszólalás Rómában már megtörtént; ámbár még ez esetben is nagyon gyenge jelzővel élünk, ha csak ügyetlennek nevezzük Bánffy május elseji válaszában azt a részét, melyben egész határozottsággal kijelentette, hogy a felszólalás Rómában már megtörtént, mikor most utólag ugyanazon a helyen kénytelen bevallani, hogy neki akkor ennek megtörténtéről nem volt és nem is lehetett tudomása, hanem csak úgy kombinálta, hogy annak már meg kellett történnie.

Ha azonban a Kálnokyhoz menesztett április 27-ki miniszterelnöki jegyzék ismét csak általánosságban tartott frázis-halmaz volt, akkor meg éppen nem lehetett joga Bánffynak még csak kombinálni is azt, hogy a külügyminiszter annak alapján bármiféle lépést is tett.

Es mi nagyon valószínűnek tartjuk, hogy abban a második jegyzékben sem volt más megütökést keltő jelenség felsorolva, mint „a látogatás időpontjának tapintatlan megválasztása“, meg hogy „a modor, a föllépés, a vonatkozás, a melyek a nunciust minden jelentkezésénél kísérték, reá (Bánffyra) azt a benyomást tették, hogy Agliardi tullepte azt a hatáskört, mely őt belügyi kérdéseinkre vonatkozólag mint egy külhatalom képviselőjét megilletik.“ Ily frázisok alapján pedig panaszt emelni egy külhatalomnál az ő nagykövete ellen nem lehet, mert ezzel a panaszt emelő diplomacia egyszerűen nevetségessé tenné magát.

Miféle célzat vezérelhetette tehát nemes Bánffy bárót abban, hogy akkor, a mikor már a nuncius látogatásaiból székhelyére visszatért s Magyaror-

szágon már azt is kezdték elfelejteni, hogy itt járt, egy külön interpellációt rendelt meg magának, hogy nevezetes kirohanását urbi et orbi kikürtölhesse? Az általa kezdeményezett diplomaciai akció sikerének előmozdítása semmi esetre sem lehetett ezzel célozva, mert ha már magától Bánffytól nem is, de egyik-másik társától mégis várhatunk annyi politikai éleslátást, hogy belásák azt, mikép ilyféle kényes természetű diplomaciai kérdések a nyilvános és időelőtti diskusszióval, parlamenti ledorongolásokkal el nem intézhetőek, hanem igenis elmérgesíthetőek.

Hátha éppen ez volt a valódi célzat? Az egyházpolitikai torzalkodás kezdett már veszedelmesen megfogyatkozni az országban s a magyar parlamentben, pedig hát ez képezte már az utóbbi időben a kormány s a háta megett álló párt egyedüli táplálékát, mely ha kifogy, ereje végkép lehanyatlak, és szétmállik, mint a bomlott kéve.

A parlamentet s a közvéleményt már nem tudták semmivel sem foglalkoztatni; unalmas üléseken lappaliákat tárgyaltak, melyek közt már az is feltűnést keltett, ha egy pár hold földnek egyik községtől a másik községhez való csatolásáról volt szó. Ez legalább szokatlan voltánál fogva birt az újdonság ingerével.

Ez a veszedelmes apáthia ejthette gondolkozóba jó Bánffy bárót, sietett tehát megnyitni a kulturharc Pandora-szelencéjét, hadd merítsen belőle a kormány és a szabadelvű párt új erőt; ha az ország békéjét végkép feldulja is vele, az mitsem tesz, csak az ő hatalmuk maradjon meg az idők végtelen végéig.

* Kossuth Ferenc Nagy-Szalontán.

Kossuth Ferenc már régebben ígéretet tett a nagy-szalontai függetlenségi pártnak, hogy ellátogat Bihar megyébe, Nagy-Szalontára. Ígéretének Kossuth május hó 12-én tesz eleget, a mikor több országgyűlési képviselő társaságában leutazik Nagy Szalontára. Fogadtatására már most megindult a készülődés Bihar megye függetlenségi lakossága körében, és Bihar megye minden részéből nagy számban jelentkeznek a küldöttségek, hogy előtte tiszteljenek Kos-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Május elseje falun.

A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája.

Április hó vége felé holdudásra hetes eső következett s az ég csatornáit végre belefáradtak az áldásontásba s május elsejét megelőző délután kelle mes, derült naposra változott az idő. Tehát még a természet is kedvezett a május elsőnek, melyet az alsóbb rendű iparos munkásosztály immár eltörülhetlen ünneppé tett meg. S biztos vagyok róla, hogy az a kalendárium fogna legnagyobb kelendőségnek örüvendeni, mely május első napját öreg vérvörös betűkkel hozná. Valóban csodálandó, hogy az elnyomott, küzdő iparososztály érdekeit szívükön viselő matadorok, agitátorok ezt, mint jó jüvedelmi forrást, ki nem fundálták még. No de a mi késik, nem múlik.

Elég az hozzá és feltettem magamban, hogy amint már eleve értesültem arról, miként az iparos osztály összes munkásai, de még a betűszedők is principálisai beleegyezésével a május elseji ünnepségből kivesszik a maguk részét, akkor hát nekem „lapunk barátjának“, már mint ahogyan engem a t. redakció titulálni szokott, szociális érzelmeimmel kapcsolatos demokratikus elveim mérlegbevétele mellett, miért ne lehetne saját ünnepemé tenni, természetesen felsőbb engedély folytán, a május elsejét?

A feltevéshez ragaszkodó elhatározásomat siker követte. Felkerekedtem tehát s 13-ad magammal kedden délután vasutára keltünk. Megjegyzem, hogy midőn 12 en voltunk együtt Sirisakát, az anyosok ostarát nem sikerült 13-ik kirándulónak megnyerni. Ó tudja miért! Nem azért irt könyvet a babonáról,

hogy ne legyen babonás? Pedig neki tudnia kellene, mint a közmondások szenvedélyes gyűjtője- és gyártójának, hogy „aki Puturlukban született, babonás nem lehet.“ (Uj közmondás) Hát csak legyen neki az ő babonás hite szerint.

A pályaudr másodikzi csemetése után begyömöszöltük magunkat a kupéba s úgy-ahogy, kényelmesen elhelyezkedve izgatottan vártuk a harmadszori csemetést, melyet fütty követett s a vonatvezető „me h e t t t“ -jére vonatunk csakhamar kisetett a pályaudvarból.

Utközben kezdtünk erősen megfogyatkozni; mert ki Villányban kötött ki, ki meg Német-Bóly- s Mohácsnak induló vonatra szállt át. Én harmadmagammal Baranyavár Monostor állomásnál léptem szárazföldre, míg a hátralevő töredék le Eszék felé vette útját májust nézni.

Miután már alkonyat volt, iparkodtunk, hogy idejében érjünk egyik községbe. Annyit tudtam, hogy Baranyavár törzsközsök sokácz fészek, míg Monostort az Izar vidékéről évszázadok előtt ide települt csattos, faczipós ősnémet generáció lakja. E községek két derék plebánosa hazafias érzelmi, vendégszerető tulajdonságokkal ékeskedő tagjai a pécsi egyházmegyének.

Tehát betértünk az utunkba eső első faluba. A község nevét jelző táblát nem is igen kerestük, mert köztudomásu, hogy Baranyában ahol vannak is jelző táblák, azok bosszantóan a közegek dolce far niente közömbösségének akom bákomos szégyentáblái, melyek elszomorító tanúságot tesznek az illetékes hivatottak érzékéről, izléséről. Így csak néhány példát hozok fel: Szalánta község így van jelezve: ZSalánta; Szilvás meg Zsilvás; Pécs = qÉCS; Turony község, valószínűleg mert határában sok

a kő. És így tovább, mind megannyi felírás durván hasított fadarabon az éjjeli bakterek vagy kisbírói ortografiai szakértelemnek otromba kifejezői. Astán némely dúcon két-három ilyen felírás ékeskedik, melyek után eligazodni idegennek lehetetlen. Lehet, hogy a duc igen drága. Bezzeg másként van ez Slavóniában! Tessék ott megtekinteni a jelző táblákat új szolgabíró uraimék s aztán jó lesz a példát követni nálunk is. Vagy tán ilyenre nálunk nem telik? Csak kortes célokra?

Ezután a kis kitérés után térjünk be hát az előbb jelzett községbe. Már messziről élénk gyermek zsvaj ütötte meg füleinket, melyhez közelebb jutva, már tisztán kivehettük az egyes szavakat: „Lapdát, lapdát! Siess! Fuss! Dobj meg! Ne táted a szádát! Nem játszom!“ stb. Mi lehet ez? A magyar szavak hallatára zavarban voltunk, hogy itt, ugy látszik, célunktól eltérőleg más magyar községbe tévedtünk. Ez alatt a gyermekcsereg játszó-teréhez érve, egy csinos épület előtt voltunk, melynek tágas udvarában játszottak a gyerekek. Tehát ez volt az iskola és udvara. Épp az utcára szalad ki néhány posztag kipirult gyermek s ezektől kérdeztük, hogy milyen község ez? A gyermekek határozott magyar okos feleleteiből megtudtuk, hogy nem tévedtünk s Monostoron vagyunk.

Ezzel egyidejűleg befordultunk az udvarra, hol Müller Antal főtanítót a gyermekek játéka közt találunk. A másik osztály tanító Kész József pedig az iskolai szobák díszítését teljesítő leánykáknak volt segítségére. Ez alatt meghozták a község erdejéből a két gyönyörű óriási nagy május fát, a gyermekcsereg folytonos éljen kiáltásai közt, melyeket nyomban felpántlikázva s fellobogózva, egyet az iskola udvarán állítottak fel, egyet pedig a szeretett plebános udvarában.

suth az eddigi megállapodás szerint Arad felé megy és vasárnap, május 12-én reggel ér Sarkadra, a hova bandérium megy elébe, és kocsin viszik be Nagy Szalontára, ott nagy pártgyűlés, disztrakoma és fáklyás-zene lesz; 13-án, hétfőn reggel Kossuth Ferenc rövid időre bemegy Nagy Váradra és onnan visszautazik Budapestre. Kossuth Ferenczel Juszt Gyula, a függ. és 48-as párt elnöke, Hentaller Lajos, Müllek Lajos, Barabás Béla, Illyés Bálint, Lukács Gyula, Papp Elek és még több képviselő utazik Nagy Szalontára. Kossuth utazásának célja a biharmegyei függetlenségi párt szervezése.

* **Visszatartott minisztertanácsosi fölterjesztés.** Az utolsó költségvetés előtt a kormány szükségét látta annak, hogy a belügyminiszteriumi tanácsosok száma egygyel szaporíttassék. Meg is teremtették tehát ezt az állást, be is tették a költségvetésbe, de az alkotmány azon pontjáról, amely az állam legfőbb hivatalainak szaporításához a király jóváhagyásának kinyerését is követeli, megfellegettek. Az országgyűlés a költségvetést szokott felületességgel meg is szavazta s a kreált állásra már most Steiner József címzetes miniszteri tanácsost terjesztette föl kinevezés végett. A kabinetiroda azonban a felterjesztést visszaküldte s értésére adta a kormánynak, hogy a király tudta nélkül nem lehet új állásokat alkotni.

Hírek.

Pécs, 1895. május hó 7.

— **(Közigazgatási bizottsági ülés)** volt ma délelőtt a megyeházán, mely alkalommal Szily alispán elnökölt a főispán helyett, kinek a katonai felülvizsgálatnál akad elfoglaltsága. A rendes szakelődök jelentésai tudomásul vétettek, csupán a pénzügyigazgató helyettesnek módosították egy-két ügyben proposícióját. Szokás szerint gyorsan mentek az ügyek és alig pár perccel 11 után az ülésnek már vége volt.

— **(Kiroptult szerelmes pár.)** Egy minden isében érdekes — spanyol románcba illő — szerelmi história játszódott le az elmúlt éjjel, mely, mint tudomásunkra jutott, Bécsben leli befejezését. Szeretők egymást megcsókoltak... e három szóval minden el van rendezve. Gaál Vilmos József helybeli kereskedő hosszabb idő óta szemlélte a Central kávéház fiatal, kedves leányát — Hedviget, s egy szép napon be is állított körökhöz illő komolysággal, — adná neki szíve választóttját, — ők szeretik egymást... Schiller József és neje, most már a „Central” és „Otthon” tulajdonosai, hányták vetették a dolgot, végre beleegyezésüket adták — jegyesek lettek a fiatalok. Multak hetek, hónapok a legjobb egyetértés volt öregek, fiatalok között, kis házi gazda szerepét vitte a boldog vőlegény, Gaál Vilmos, mikor egyszer csak egy helybeli lap hasábjain „Nyilatkozat” cím alatt az öregek részéről a frigy felbontottnak, — a vőlegény részéről pedig ezzel homlokegyenest ellenkezőleg, — szilárdabbnak nyilvánított ki, mi szóbeszéd tárgyát képezte az egész városban; itt kezdődik a románc. Nehány nappal ezelőtt feltűnt a szülőknél a leány igazgatottsága, különös viselete, gyanu fért az anya

Ezt az örömteljes munkát bevégezvén, a gyermekek magyar iskolai dalokra gyűjtötták a „Szittya vitések” dallama mellett nyugovóra haza szédtek. Mi pedig a plébánai hajléknak barátságos falai közé tértünk pihenőre, fűszerezvén az estét magyar zamatos jó ételekkel s kitűnően bevált monostori hegylevéllel.

Másnap kora hajnalban a község kürtös bandája fujta szakadtából az ébresztő marsokat; a jól vezetett daloskór pedig hazafias dalokat énekelt. A hegyoldal pedig a mossár lövéseket sűrűn visszhangozta, melybe vegyült a kondás kürtőjének monoton hívója s a gulyás ostor-csattogtatása. A mindkét nembeli iskolások szintén kora reggel gyülekeztek a templomba, hol a mise alatt tisztán magyar énekekkel dicsőítették a magyarok Istenét. Ennek végeztével az iskolába tértek, hol csendben várták igéretünk beváltását: látogatásunkat Walter József köztisztviselőben álló plebános vezetése alatt. Beléptünk szünni nem akaró; „éljen szeretett plebános urunk; éljenek kedves vendégeink” lelkes kiáltásokkal fogadtak. A gyermekek két tanterembe vannak osztva. 1. 2. 3. osztály és 4. 5. 6. osztály külön-külön. Az értelmes s tisztán magyar feleletekből meggyőződünk, hogy itt a jövő nemzedék hazafias irányban való kiképzése avatott s fáradságot nem ismerő lelkes kezekbe van letéve. A földrajz, történelemből, számtanból folyékony és átértett magyar feleleteket hallottunk. A talpraesett magyar daloktól csak úgy rengtek az iskola-ablakok. Az iskolai felszerelés mi kívánni valót sem hagy fön, külön mint a pécsi iskolák méregdrága célszerűtlen butorozatai. A nap öröme és emlékére a plebános igazgató szünetet engedélyezett, mit a gyermekeknek az az óhajta kisért, amire egyáltalán nem számítottunk, hogy ők inkább jobb szeretnek iskolában maradni,

szívesen, — elszártá tehát a kis Hedvig ruháit — csupa elővigyázatból... de hiába...? — Tegnap este 9 óra felé a király-utca sarkán egy zárt bérkocsi állt, melynek gazdája, mintha minden percben indulni akarna, folyton kezében tartotta a gyeplőt, mikor is két alak jött lázas sietséggel az „Otthon” felől, minden szó nélkül kirántják a kocsi ajtaját, beszállnak, s asszal a jármű — eltűnt. Körülbelül 4 óra múlva az említett alakok Szent-Lőrincen a Budapest felé menő vonatra ültek, most már teljes biztonságban, — várva a percet, mikor Bécsben örök hűséget esküsznek egymásnak. Így szöktek meg a szülők szigora elől Gaál Vilmos József és Schiller Hedvig; hogy mivé fejlődik a dolog, az a jövő titka.

— **(Választók figyelmébe.)** Pécs város tanácsa ma a következő hirdetményt bocsátotta ki: Az 1874-ik évi XXXIII. törvény cikk 29. s 40 ik §§-ai értelmében alulírott részéről ezennel közhírré tetetik, hogy a központi választmány intézkedése folytán, a választók névjegyzékének hivatalbéli kiigazítását a kiküldött bizottság f. évi május hó 16-ik napjának délutáni 3 órájkor a városházán, a közgyűlési teremben megkezdeni s június hó 4-ig bezárólag — a közbeneső ünnepeket és vasárnapokat kivéve — mindenkor délután 3 órától 5 óráig szakadatlanul folytatandja; mi a törvény rendelkezésén felül, még azon figyelmeztetés mellett hozatik köz tudomásra, hogy habár a választók névjegyzékének összeállítására, illetőleg kiigazítására hivatalból történik, mégis minden jogosított polgár személyes jogának érvényesítése céljából, a fenti határidőben a kiigazító bizottság előtt, választó képeességének beigazolására a törvény által megkívánt okmányokkal ellátva személyesen is jelentkezhetik. Mely alkalommal még megjegyezzük, hogy a kiigazító bizottság által elkészített választói névjegyzék a központi választmány részéről felülbírált s netáni felszólamlásoknak végelintése után, 1896-ik évre érvényes leendő s hogy ezen névjegyzékbe csak azok vétethetnek fel, kik egyéb törvényszerinti kellekeken felül az 1875-ik évi VI. törvény cikk 1. s 2. §-a szerint 1984-ik évi egyenes állami adót, illetőleg a megfelelő adóhátralékot a f. évi április hó 15-ig hiány nélkül a főpénztári hivatalban lefizették.

— **(A pécsi kerületi betegsegélyző pénztár)** vasárnap tartotta rendes havi ülését, mely alkalommal felolvasattak a számadások, melyek szerint ebben az évben a pénztár bevétele 4127 frt 67 krt, kiadásai 3552 frt 74 krt tesznek ki. Pénzbüntetés címén 150 frt 59 kr folyt be. Táppénz kifizetett 1400 frt 60 kr, temetkezési segély 100 frt. A taglétszám ez idő szerint 2446 főre rug. A gyűlés magáévá tette azt az indítványt, mely szerint jövőben a családtagok gyógykezeléséért az egyesületi tag tartozik fizetni a kezelő orvost, mire névze a jövő gyűlésen mérsékelt díjat fognak megállapítani. Továbbá határozattá emelték, hogy a tagok ezentúl a vasárnapokra is kapják a táppénzt, a miért is a heti befizetések 1—3 krral emelkednek. Végül a bábasegély 5 frtről 3 frtra szállítottatott le.

— **(Jegyzői szigorlat.)** A vármegyei jegyzőket képesítő bizottság f. hó 21-én összeül, a mennyiben négy jelentkező akarja letenni a jegyzői szigorlatot.

mint hazamenni. Valóban meglepett a gyermekereg naiv kijelentése, mit ismét csak arra a tapintatos bánásmódra lehet visszavezetni, melyben a hivatásukat melegen átérző tantestület a plebánossal egyetemben részesítik a gyermekeket.

Örült tehát Monostoron is minden gyerek és fűszál május elsejének, csak a szebbnél-szebb, ifjabb s öregebb szegény méncsikóknak volt keserves napjuk; mert ez napon tetteék állami intenció folytán valamennyien ö k r ö k k é! A végzetes operáció után részestültek csak mintegy két órai kényszerátlatásban, melyet lóságuktól való kínos megfosztatásuk érzetében búsan, lehorgasztott fővel, kénytelen-kelletlen tettek meg.

A határ és környék, a festői szép vidék meg szemlélése közben elkövetkezett a dél, amidőn is szíves házi gazdánk kitűnően elkészített ebédjének elköltése után kirándultunk Csonka Nándor baranyavári plebános szülőjébe, hol a tisztelünkre összehívott intelligencia és paptársai által nem rég megújult rokonszenves házi gazda, vendéglátó jó szívével már türelmetlenül várt bennünket.

Itt aztán a májusi ünnepség méltó megpecsételését élveztük válogatott minőségű és saját természetesen kitűnően kezelt borok elköltése mellett, mihez nem hiányzott a bográcsos gulyás, sonka s buzakenyér, — játék, dal és jókedv. Így gyorsan eljőve az est és május elseje sem tarthatott örökké, mint azt az iparos munkások szeretnék; mi természetesebb, hogy ennek a paradicsomi jólétnek is hamarosan véget vetett a pályaőr harangja s a vonatvezető „meh-hett”-je!

A válás fájalmának súlya és egy kellemes ünneplés édes emlékének vegyes érzelmei közt csakhamar a Szt. Háromság előtt találtam magam társaimmal, ahol a felállított teleskopon át a csillag-

— **(Felakasztotta magát.)** A szobagerendák csak mégis megtermik néha gyümölcsüket. Farkas Lajos muzsikusz cigány, hogy a büntetés elől megmeneküljön, — felkötötte magát szobája gerendájára. Mult évben történt, hogy veszekedés közt egy társát megszurkálta, e miatt a kir. törvényszék néhány évi börtönre ítélte a szurkáló „rumát”; most kellett volna büntetését megkezdenie, de azt már nem érte meg, — felkötötte magát félelmében.

— **(A copf.)** Kollár János hosszuhetényi lakos két, azaz 2 frt adóhátralékban van, mire a pénzügyigazgatóság képviselője azt az előterjesztést tette a közigazgatási bizottságnak, hogy ez a 2 frt adóhátralék előbb kebeleztesék Kollárnak 50 frtra becsült kis kunyhójára, asután pedig — ha még comfizetne — rendeltessék el a kis kunyhóra az árverés. Egymásután emelkedtek föl a bizottság tagjai, tiltakozásukat kifejezve a kegyetlen indítvány ellen, miután aztán határozatba ment, hogy előbb információ szereztessék be, vajjon a 2 frt hátralék és a bekebelezési, meg a végrehajtási költségek kikerülnének e, ha a kis kunyhó újra kerülne. Addig is, míg ez iránt a jelentés beérkeznék, a pénzügyigazgatóság utasított, hogy ez irányban a teendő intézkedéseket szüntesse be és az árverést októberig semmi esetre se foganatosítsa.

— **(Mehalt a vonaton.)** Egy halottat szállított ma be Pécare a Budapestről jövő személyvonat. Trommer Mária németbolyi illetőségű 28 éves cselédleány nemrég gyógykezelés végett Budapestre ment, honnan azonban — gyógyíthatlan lévén — haza kívánczolt. Az elmúlt éjjel elérte a kérélhetlen halál, s Dombóvár körül végegyengülésében meghalt. Utazó társai azt hitték alszik, csakis Pécs felé vette észre az ellenőrző kalauz, hogy a leány meghalt. Az állomási főnök jelentést tett a rendőrségnél, s a megjelent városi orvos és helyi rendőrbiztos a szerencsétlen leány holttestét a hullaházba szállították. — Jellemző dolog, hogy Ludwig dr., kerületi orvos lapunk tudósítója előtt a meghalt leány nevéből hivatalos titkot akart csinálni. Kíváncsiak vagyunk rá, hogy ez a titkolódzás csak lapunknak, vagy egyáltalán a nyilvánosságnak szolt e?

— **(Adakozás.)** A havi hegyen felállítandó kőkereszt költségei fedezésére Papp József városi bizottsági tag 20 frtot, Fekete Mihály városi tisztifőügyész 1 frtot, Aibert József 1 frtot, Jankovics Hugóné 2 frtot, Dr. Blum Béla kir. közjegyző 1 frtot, összesen 25 frtot adományoztak.

— **(Állami anyakönyvek.)** A közigazgatási bizottság mai ülésén olvasták föl a belügyminiszter leiratát, mely jóváhagyja a vármegye részéről tett felterjesztést a kerületek beosztása tekintetében. Oly községekben, illetve kerületekben, ahol alkalmas anyakönyvvezető felterjeszhető nem volt, vagy pedig kath. tanító hozottat javaslatba, a kiknek egy sem szabad vállalkozniok erre a funkcióra, — segédjegyzői állások szervezendők, és az ilyen alkalmas segédjegyzők vezetnek a polgári anyakönyveket. Ezeket az új segédjegyzőket a belügyminiszteri tárcá terhére az állam fizetné és számuk Baranyamegyében 20 lenne. Egy egy ilyen segédjegyző 400 frt évi fizetést és 100 frt lakbért kapna.

milliórdok gyönyörű, bámulatos, remek, csodálatos, pompás, szép harmoniájába. — mondta a főkapitány ur is. — vegyült a nagy

Bögő.

A kicsike.

A kicsike tizenhat éves; egy jámbor özvegy asszony egyetlen szemefénye s foglalkozására nézve kardalosnő a színházban.

Apró s karcsu, kis termetű; formásak a lábai, finomak a kezei, fehér a telt, gömbölyű arca. Két szemé fényes, mint két csillagocská s fekete, mint a korom; a haja is olyan puha, mint a bársony.

S a kicsikének mindez igen jól áll. S mikor kilép a színpadra, öt-hat társnőjével egyetemben, kik között szinte akad még egy-egy szemre való teremtés, minden gukker csak a kicsike felé irányul. Őt nézik, mikor az egész kar énekel, őt guszálják, mikor a többi is táncol, sőt egyszer — uram bocsá! — a primadonnának is elfelejtettek a habitúkat tapasztolni, mert épen a kicsike perdült be a színre, egy kecses mosoly s egy piruett kíséretében.

Nos hát a kicsike megint itt van. Itt az egész társulattal, melyhez ő már három év óta olyan hű, mint a fecakemadár a fészkehez.

Rosz nyelvek ugyan azt rebesgetik, hogy ez az állhatatosság nem annyira a kicsikének a fecskemadárhoz való hasonlatosságán, mint inkább valami más on alapszik; no de ezt csak a rossz nyelvek rebesgetik. A tény az, hogy a kicsike megint itt van.

Régi lakásadónóját keresi fel megint, jólelkű asszonyosság ez, kivel a mamája el-elbeszélget a téli hosszú estéken. A különbejárta butorozott szoba készen várja már őket, be is helyezkednek rövid

— **(Uj állomásnév.)** A m. kir. államvasutak igazgatóságának jelentése szerint, a kir. szab. pécsbarcisi vasuton fekvő Szt. Lőrinc állomás neve, a kereskedelmi miniszter rendelete folytán, ezentul „Baranya Szt.-Lőrinc” lesz.

— **(Kereskedő kaszinó Villányon.)** Mint villányi levelezőnk írja, az ott nagy számban levő kereskedők a mult napokban lefolyt alakuló gyűlésen egy „Kereskedő Kaszinó” felállítását szavazták meg, mely addig, míg alkalmasabb helyiséget találnak, a Worlicsek-féle szállóban lesz elhelyezve. E helyen megemlítjük, hogy volt már eddig is „Olvasókör” Villányon, mely azonban semmikép nem akar zöldágra jutni; panaszoként hozzák fel tagjai, hogy a kör elnöke egy „stock német”, — már pedig egy magyar kör német ember vezetése alatt feltétlenül megkivánja egy újabb egyesület létrejöttét; — ez tehát az, mi a kereskedő kaszinó megalakulását okozta.

— **(Incédy Dénes betegsége.)** A főgimnázium közszertetben álló igazgatóját már hetek óta csúszos bántalom gyötri, mely a végtagokban heves fájdalommal nyilvánul oly erővel, hogy hivatalos teendői végzésében is gátolva volt. Most azonban gondos orvosi ápolás után szakgatásai annyira szünetelnek, hogy a szobát már nem kénytelen őrizni.

— **(Katonai felülvizsgálat.)** Ma tartotta a katonai felülvizsgáló bizottság Schrammel Emil vezérőrnagy elnöke alatt a rendezési felülvizsgálatot. Harmincegy „untauglich” ember állott elő, kik közül hatot alkalmasnak mondott ki a felülvizsgáló törzsorvos.

— **(Vizsgálatok.)** A helybeli főgimnáziumban a nyolcadik osztálynak hétfőn volt első osztályvizsgálója a hittanból, kedden a magyar nyelv- és bölcsészettől s így folytatódagosan, mely osztályvizsgálatok befejezése után nyomban az érettségi írásbelit fogják végezni s pár heti előkészület után pedig a szóbeli érettségre bocsátatnak, kik az írásbelin sikeresen átették. Az idén 33-an vannak a 8. osztály növendékei. A 8. osztály vizsgálatának befejeztével a többi osztályokban is fokozatos sorrendben tartatnak meg az évszáró vizsgálatok.

— **(A „Pécsi Dalárda”) választmánya** tegnap tartotta ülését, melyben a titkár bejelentette, hogy az egyesületnek a Dunántúli Dalosszövetség tagjai közé belépését a napokban juttassa annak elnökének tudomására; egyben elhatározták, hogy az idő rövidsége miatt a dalárda testületileg nem vesz részt az ünnepségeken, csupán képviselheti magát. Megtörtént az elszámolás a mult havi nagy hangverseny anyagi eredményéről, minek folytán az egyesületnek 102 frt tiszta jövedelem jutott. Határozattá vált, hogy a „Pécsi Takarékpénztár” fölkérésére f. hó 12-én, vasárnap tartandó istentiszteleten a „Pécsi Dalárda” Hoffer vocál-miséjét éneklje, míg betétül a Hoffer vezetése alatt álló női kar és Schlauch Anna urhölgy fognak közreműködni. Több apró ügy elintéztése után az ülést elnöklő polgármester bezárta.

— **(Utépitések.)** A mágocs-szászvári újonnan kiépítendő közutak megállapított irányát a kereskedelmi miniszter a vármegyei közigazgatási bizottsághoz intézett leiratával jóváhagyta, minek folytán

a helyszíni bejárás f. hó 11-én fog eszközölni és ennek megtörténte után az ut első szakaszának kiépítése azonnal meg fog kezdeni a millió költséggel terhére. Egyben helybenhagyott az alapannak amaz intézkedése, hogy az utépités tekintetében megtartandó verseny ajánlati tárgyalás megtartását f. hó 13-ra kitűzte. — A bellye-batinai közut első szakasza is ki fog épülni még ez évben, mire vonatkozólag a közigazgatási bizottság jóváhagyta a megtartott árlejtés eredményét, mely szerint vállalkozó a 15.482 frttal előirányzott költségekből 19 $\frac{1}{4}$ %-ot leengedett vagyis ily módon 3004 frt 14 kr. megtakarítás értett el.

— **(Közsadók Baranyában.)** A közigazgatási bizottság ülésén felolvastatott Dragonescu Dqm-jén pénzügyigazgató jelentése, melyből kiténik, hogy f. év január hó 1-től április hó végeig befolyt egyenes adóként 285.437 frt 17 kr., mult évben pedig 315.062 frt 06 kr., az idei évben tehát 29.624 frt 89 krral kevesebb, továbbá hadmentességi adó ugyancsak január 1-től április végeig 1807 frt 29 kr., tavaly 2008 frt 73 kr., az idei évben tehát 701 frt 44 krral kevesebb.

— **(A tanító fizetése.)** Rapp Rezső szajki kath. tanítónak természetbeli járandóságait, a mi fizetésének egyik részét képezi, a községbeliek nem igen akarták megfizetni. A tanító astán panaszszal fordult a járási főszolgabíróhoz, a ki elrendelte, hogy ezeket a megsabott járandóságokat még a más választásbeli községi házsal bíró lakosok is tartoznak megfizetni. Felelőbeadás alá kerülvén a dolog, a közigazgatási bizottság III ad fokban, tehát végérvényesen helybenhagyta a főszolgabíró határozatát.

— **(Májális a Scholcs-féle Abbáziában.)** A „Pécsi Dalárda”, miként tegnapi vál. ülésén elhatározta, f. hó 22-én (szerdán) Abbáziában csekély beléptidijak mellett, mely csupán a költségek fedezésére fordítatik, zártkörű májális rendezégy maga, mint jóbarátai szórakozására. — A sikerültnek ígérkező nyári ünnepélyre a meghívók a napokban fognak szétküldetni; egyuttal pedig a választmány fölkéri mindazokat, kik esetleg tévedésből meghívót nem kaptak, s arra reflektálnak, az egyesület titkárijánál, ifju Reberics Imrénél (József-u. 29.) jelentkezni sziveskedjenek.

— **(Baranyamegye közegészségügye)** a lefolyt áprilisi hóban általában kedvezőnek mondható. Kisebb mértékben fellépett — mint a főorvosi jelentés mondja — a kanyar és a hó vége felé az influenza; továbbá ritka esetekben a ronszó toroklob, a hökhurut, a vörheny és a hagymáz. Veszett eb által négy egyén maradt meg, kik valamennyien beszállítottak a budapesti Pasteur-intézetbe. Az orvosi testületben egy változás történt, a mennyiben dr. Balogh Albin vérméni körorvos elhagyta állását.

— **(Nem mindig használ a felebbezés.)** A pellérdi plébános felebbezett az adókövető bizottságnak ama határozata ellen, mely szerint III ad osztályu keresetadóját 2400 frt jövedelem után vették föl, jóllehet a plébános bevallásában 2900 frtot jelzett, mint jövedelmet, megjegyezve, hogy ennek az összegnek majdnem fele nem folyik be, lévén az nehesen behajtható természetbeli járandóság. A közigazgatási bizottság arra az állápontra helyezkedett,

estére játszaniod kell és majd meglátszik a szemedet! A kicsike erre már nem sir. És nyugodt egész nap. Nyugodt este is az öltözében, a jó kedvvel maszkirozza magát egy csinos, szemrevaló kertészleánynak.

S mikor a kar kilép először a színre, megint csak a kicsike felé fordul hat társnője között minden gukker. S ő — mintha tudná ezt — vidáman énekel, fűrgén mozog és bogárfekete szemével nem állal jobbra-balra üdvözlő pillantásokat is vetni.

Az első sorból a jelenés után valaki egy bokrétát dob neki. A színház publikuma nem igen látja ugyan meg, hogy melyik a jókedvű virágdobó a között a sok uniformisos ur közt, de kicsike észreveszi és megdobb a szíve, hogy a Géza dobta neki.

A színpad mögött aztán csókjaival halmozza el a bokrétát és szerelmesen suttogja annak a nevé, a ki feldobta neki a színpadra.

Hanem mikor egyszerre csak ott látja maga előtt, haragos pirba lobban az arca s barátságatlanul kérdezi:

— Mit akar uram? Mi nem ismerjük egymást. Menjen a jegyeséhez, ott az ön helye.

Géza azonban nem azért visel hadnagyi uniformist, hogy erre kétségbeessen. Megfogja kezével a kicsike állát, felemeli és a szemébe néz édesen, hosszan.

— No ne bolondozzál, kicsikém! Hiszen ma radhatunk mi azért olyan jó barátok, milyenek voltunk.

A szeméből szerelem fénylik, mosolyog az arca és édes, bódító a hangja.

A kicsike pedig elvesztí egyszerre a haragját és vágyakozó reménnyel mondja:

— Maradhatok? ! Igazán? . . .

Honthy István.

hogy a bevállás képezi a megadóztatás alapját, és nem fogadván el azt a mentegőzést, hogy járandósága be nem hajtható: a plébános adóját 2900 frt jövedelem után határozta kirovandónak, egyben utasította a pénzügyi közegeket, hogy jövőben hasonló gráciákat ne osztogasson az adózó feleknek.

— **(Likvidáló takarékpénztár.)** Vasárnap tartatott meg a pécsi külvárosi egyesült takarékpénztár közgyűlése, melyre szép számmal jelentek meg a részvényesek. Előadatott a főösszámoló és felügyelő bizottság eddigi működésének eredménye, melyet elért azóta, hogy a likvidálás nehezs munkáját kezébe vette. A lebonyolítás megnyugtató adatokat tár a részvényesek elé, mely szerint az átvételkor 169.876 frt váltótartozásából eddig egy év alatt 128.873 frt folyt be. A visszalévő mintegy 42 ezer frt szintén megtérül, mi az igazgatóság és a bizottság tapintatos kezelésére vallanak. Így az intészet még két évig tartja fenn felszámolását. A takarékbetétet mind visszatérítették. A kési sálogokra adott 1630 frtból 1400 frt szintén megtérült. A közgyűlés a főösszámoló és felügyelő bizottságnak, valamint az igazgatóságnak lelkiismeretes buzgó működéséért köszönetet asavastott. Egyuttal a felügyelő bizottság Klein J., Szeibert N., Schwabach Zs. és Piacsek V. tagokkal egénítettett ki. Az intészetet érdeklő egyéb ügyek a f. hó 28-án tartandó közgyűlésen fognak tárgyalatni.

— **(Túszoltó mulatság Szászváron.)** A szászvári önkéntes tűszoltók f. hó 5-én, szent Flóriánt követő napon az első tavaszi gyakorlatok alkalmából kedélyes mulatságot rendeztek. A sikerült tűszoltó gyakorlatok után a nagyvendéglő helyiségébe tört a közönség, hol Szobossay József főparancsnok a buzgó önkéntes tűszoltókat megvendégelte. Egymást követték a szebbnél szebb felkötésűek. — Jó bor, de még cigányzene sem hiányzott, csak a késő hajnali órák vetettek véget a kedélyes mulatságnak.

— **(A dadák és a sétatér.)** Megcsináltuk és sok költséggel, még több fáradsággal planiroztuk is a sétatert, melynek lombos gesztenyefái alatt oly jól esik a testnek az ülése. Hanem senki se tudja a sétatéri lombkoronák nyújtotta hűvös árnyék kellemeit úgy méltányolni, mint a fehérbóbítás, cifrakötényes dadák. Kora délelőttől majd napnyugtáig ott üldögélnék a padokon és egész élvezettel fogyasztják el azokat a habos és nem habos süteményeket, melyeket a mamuska otthon a dada gondjaira bizott „esemefénye” számára gyömmösölt be a kis kosarkába. Eddig még mindesek dacára rendén volna a dolog; hanem az már nem járja, hogy ezek az elkényeztetett dadák a gondjaira bizott apróságokat valóságos selyemhernyókká, degradálják. Igen, valóságos selyemhernyókká melyek a sétatéri gesztenyék haragos-zöld leveleit maholnap teljesen lefosztják. A kényes dadák ugyanis ahelyett, hogy a visitó apróságokat más valami ügyes módaszerrel caititanák el, fölemelik a faleveleikhez, a kövérképtű babszempolgárok astán két késsel esnek neki a szép lomboknak és tépik, szakgatják a rügyező ágakat. Talán jó lenne, ha az illetékes körök nagyobb gondot fordítanának azokra a szegény gesztenyefákra, melyek utóvégre is nem babajátékok.

— **(Ketten sem érnek egyet.)** Gömböcz Arisztid snájdig szabólegény. Kövéry Anzeta pedig szellemes diurnista. Mindenki helyregerék a talpán és így megérdemlik, hogy egy erőnyes hajadon testestől-lelkestől beléjük gabajodjék. Körös Pimpinella légies természetű, azonban kisse bizásnak induló fiatal hajadon, ki már három supás örmesterrel három rendbeli kaptalációt leszelgált s jelenleg facér szakácsné, ki teljesen beleunt a hadseregbe s elhatározta, hogy ezután csakis cibileket fog szíve szerelmével és megtakarított filléreivel boldogítani, vagyis polgáriasan szólva: férjhez akar menni. Akadt is pályás; először Gömböcz, astán csakhamar Kövéry ur kopogtatott Pimpinella uri leányasszonyaság forró szívének aranyos kapuin. A két lovagot a tisztes hajadon vasárnap délután Üszögbe invitálta meg egy néhány pohár habos árpalére s néhány szál frissen ázott keserű hagymára. A szabólegény és a szellemes diurnista találkozásuk első pillanatában is kimondhatlan gyűlölettel viseltettek egymás iránt, mikor astán az elibök tett keserű-hagyma garmadát bekebelezték, kebelökben a gyűlölet keserűséggé változott és a snájdig szabólegény egy pohár sörrel végig legyintette a szellemes diurnista valódi uraságtól levetett aszokingját, minek iszonyu következményei lettek. Kövéry ur örökké mosolygó arca először is vad „Gorgon”-ábrásattá vált, astán székéről fölgörvén szellemes káromkodások között lecsapott a Pimpinella mellett meghusodó vigyorgó szabólegényre. Homérosz tolla sem tudná leírni az ádáz harcot, mely itt végbement; mindenki sápadt tekintettel bámulta a földön henteregve küzdőket, csak Pimpinella biggyeszté imigyen ajkait: — Óh a rongyosok, már egy félórája gyötrik egymást és még sem folyik a vérök! Pedig vér nélkül a verekedés nem verekedés. Bessze másképp van a katonáknál! Ezek itt ketten sem érnek egyet.

Astán a „cechet” fisetve, büszke léptekkel a városba indult.

egy óra alatt. A kicsike alig várja, hogy kikerüljenek a nagy ládájából a ruhái; gyorsan lehányja magáról az uti öltözéket s egy negyedóra mulva sétára készen áll csinos, elegáns öltözékben, melyben igazán enni való babának látszik, hosszuszálú virágos kalappal a fürtein, kivágott lakk cipőkkel a kicsi lábain.

És megy; benéz majd a színházhoz — mondja az anyjának — végig sétál a korzón is úgy tizenegy óra után, mikor az tele van jogászgyerekekkel, meg tiszttalakkal; s nem is jön hamarabb haza csak délben, ebédelni.

Hanem még tizenegy órára otthon van.

Csaknem betörte az ajtót, úgy lép be rajta gyorsan és sietve. Arca haragtól lángol, a szeméi tűsések és keble piheg, egész teste remegve vonaglik meg, a mint ledobja magát egy székre.

— Bella, az istenért, az ajtót? Kiáltja az anyja rémülten, eldobva magától a tál burgonyát, a mit épen meghámozni akart a déli ebédhez.

— Anyám, meghalok! Zokogja a kicsike és elrejtí könyes szeméit az öreg asszony keblére.

— De hát mi történt édes kis lányom — kérdezi az remegő hangon.

A kicsike egyszerre felugrik és kezeit tördelve feleli:

— Mi történt? Az történt, hogy Géza, igen Géza, jegyben jár a jegyző leányával. Tudod azzal a magas, nyurga lánnyal, a ki még eddig senkinek sem kellett. Már, úgy hallom, a kauciót is letette az apja Géza mellett s farsangkor lesz az esküvőjük. Ilyen hütlenséget, ilyen csalfaságot! Meg kell halnom bánatomban, szegyenletemben anyám!

S megint csak odaborul az anyja keblére, s megint csak sir, zokog keservesen.

— Ne sirj drága árvaságom, te! Ne sirj, megsegít még téged is az isten! . . . No ne sirj hát,

— (A régi pénz.) Ma délután két öreg ur üldögélt az alsó sétányon, mikor egy magas termetű, idősebb hölgyvirág elvonul előttük. Az egyik öreg ur így szól:

— Pajti, ez valamikor szép lehetett.
— Bajos azt megállapítani, — felel a másik, — mert az idős nő olyan, mint a régi pénz, melyről már lekopott minden fölírás.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése május 7-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A mai ülésben Dániel Ernő és Lukács László miniszterek nyújtottak be apróbb javaslatokat. Rosenberg Gyula előadó a szabaddalmi javaslatot elfogadásra ajánlotta, a mit Helfy Ignác indítványára, Hoitsy Pál és Várady Károly pártoló felszólalásai és Dániel miniszter hosszajárulással általánosságban elfogadták. A részletek tárgyalására azonban nem került a sor, mert bizonyos pótlások eszközölése végett visszaküldték a jogügyi bizottságnak, és így a jövő héten fogják tárgyalni a részleteket.

TÁVIRATOK.

— **Elégtétel — Kálnokynak.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Óriási feltűnést keltett az egész fővárosban, hogy a király tegnap Kálnoky grófhhoz legfelsőbb kéziratot intézett, melyben a legteljesebb bizalmának ekklatáns kifejezése mellett megtagadja lemondásának elfogadását.

— **Dementált halálhír.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Nem lord Salisbury, hanem Selborne volt lord-kancellár halt meg Londonban. A téves halálhírral az összes lapokat föltűtették.

— **A király utazása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bécsből jelentik: A király ma reggel egynegyed hatkor Ferenc Salvator főherceg, Krieghammer hadügyminiszter és Beck b. kíséretében Pólába utazott. Délután 3 órakor érkezett Laibachba, hol megtekintette a földrendések által elpusztított várost. Ő felsége este 9 órakor folytatja útját. A hangulat Pólában ünnepies. A király Jósika báró minisztert tegnapi kihallgatása alkalmával meghívta a pólai ünnepekre.

— **A bonyodalom folytatása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Kálnoky grófnak legfelsőbb

kitüntetése megdöbbentő hatással volt a szabadelvű pártra nézve. A dolgot egyáltalában nem tudják megérteni és most már komolyan hiszik, hogy Bánffyknak mennie kell. Állítólag a magyar kormány néhány héttel ezelőtt római nagykövetségünk útján brevét akart kicsikarni a pápától a néppárt ellen, mire a pápa azzal felelt, hogy apostoli áldást küldött a néppárti mozgalmat vezető férfiak fejére. Ezt követte aztán nyomban Bánffy b. kirohanása és a többi folytatás, a minek még csufos vége következik.

Laptulajdonos: **SZAUTTER GUSZTÁV**
Felelős szerkesztő: **PLEININGER FERENC.**
TALIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

3262. sz.
tkvi 1895.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közölni teszi, hogy Barkó József pécsi lakos végrehajtónak Pectorás György és neje szül. Kiffer Rozália pécsi lakosok végrehajtást szenvedők elleni 558 frt 74 kr. tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. járásbíróház területén levő Pécsen fekvő a pécsi 7048. sz. tjkvben felvett f. 3474/a 2. I. f. 2. a hrsz. szántóföldre s azon épült házra 1500 frt becsárban az árverést elrendelte a hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1895. évi május hó 17-én d. e. 9 órakor a pécsi kir. trvszék árverési szobájában** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 150 forintot készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1. 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság. 1895. évi február hó 8. napján.

Bogyay Pongrácz
kir. törvényszéki bíró.

Szöllőkaró, hasított tölgy- és fenyőfa

kapható MARTON MIKSA fakeskedésében
Szigeti-országut 33. sz.

4174. sz.
tkvi 1895.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkvi hatóság közölni teszi, hogy Tichi Ödön szül. Körösztes Terézia végrehajtónak özv. Zsuppán András végrehajtást szenvedő ellen 170 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő Nagy-Kozár község határában fekvő a nagykozári 4. sz. tjkvben felvett f. 2506. hsz. szőlőre 176 frtban és a nagykozári 372 sz. tjkvben felvett (278-279) hsz. 88. sz. házra udvarra és kertre, 400 frtban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1895. évi július hó 8-án d. e. 10 órakor Nagy-Kozár község bíró házában** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát vagyis 17 frt 60 krt és 40 frtot készpénzben, vagy az 1881. évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsen, 1895. évi február hó 22. napján. A kir. törvényszék mint tkkvi hatóság.

Bogyay Pongrácz
kir. törvényszéki bíró.

Zentler-féle cs. és kir. szab. udvari férfi és gyermekruha gyári raktára Pécsen.

Ajánlom a nagyérdemű közönség szives figyelmébe Pécsen

legnagyobb raktáramat

izléses és legegánsabb kivitelű mindennemű

kész férfi- és gyermek-ruhákban

igen olcsó áron.

A ruhák Bécs egyik legelőkelőbb szabó műtermében készülnek és így szolid készítésük, úgy divatos kiállításuk a legmagasabb igényeket kielégíthetik.

Mérték szerinti megrendelések elfogadtnak és legpontosabban eszközöltetnek.

Tévedések elkerülése végett különösen hangsúlyozom, hogy üzlethelyiségem ideiglenesen **Bazár épület**

udvari helyiségében a „Gazdák tejszarnoka“ mellett van.

tisztelettel

SCHMITZ SOMA.

a Zentler-féle cs. és kir. szab. udvari férfi és gyermekruha gyár pécsi üzletvezetője.